

skolelærerne deres uskyldige Børn ud; derfor nægter Understøttelsesforeningerne at hjælpe de Nødsiddende blandt dem; derfor falder endelig hele Pressen over dem med Bøgn og Skældsord, med Haan og Trusler.

Københavns Arbejdere!

Vor ivrigste og mest hadefulde Modstander, Redaktør C. Bloug, erklærer i „Fædrelandet“, at „Samfundets Lær fordrer paa det bestemteste, at dette Forsøg (Murerstruken) falder saaledes ud, at Arbejderne kommer til bedre Erkendelse af deres egen Interesse“, det vil med andre Ord sige, at han opfordrer Murerstrene til at sulte deres Svende ud, for at ikke de andre Haandværkere og Arbejdere ogsaa skal faa Mod til at forsøge at forbedre deres Kaar!

Skal vi da som Lam lade os føre til Kapitalens Slagterbent? Skal vi taale, at vore Fjender maatte for flere Aar stanser vor Fremgang? **Nej, det kan Københavns Arbejdere ikke være bekendt!** Lad os derfor samle os; Negeringerne plejer jo hvert Øjeblik at holde Revu over de af deres Undersaatter. som de ved første givne Lejlighed vil ofre paa Krigsgalstakens Alter for at tilfredsstille deres Egerriighed. Lad os da engang holde Mandtal over **alle frie Arbejdere**, over Alle, som vil hjælpe os i Kampen mod Kapitalen; vi vil da faa at kende vor egen Magt og vore Fjenders Svaghed; samlede i tusindvis vil vi stille vore Fordringer og love hverandre at staa fast og Brast indtil Sejren er vor!

Men Jer, I Gudsteds Dyrfere! I, de Fattiges Udsugere! Over vil vi endnu en Gang tilraabe: „I har i Aartusinder isseentet os en bitter Bivsbrik; vogt Jer nu, **Maalet er fuldt!** Lad der ikke komme en eneste Draabe til, eller — **det flyder over!**“

„Gyfeligt Reberlag.“ Cigarmagerenes Møde i Jorgaars Aftes, som vi i Kort- heb fortalte i vort Gaarsnummer, havde i visse Henseender saa stor Interesse, at vi finder Grund til at omtale det noget nærmere. Det aabnedes med, at Hr. Würz blev udnævnt til Forhandlingsleder. Efter at dette Valg var foregaaet, trængte en Størrelse sig op paa Talerstolen og naavang sig som Borgmester Larsen. Würz hentiliede da til de Tilstedeværende (omtrent 300), om det ikke var en fri Forsamling, der holdt Møde, og om den behøvede at være belejret med en Borgmester og omringet af Politii. (Mange Stemmer: Til Helvede med Borgmesteren og Politiet!) Borgmester Larsen troede dog, at Forsamlingen vilde høre paa ham (Stemmer: Nej! Væk med ham!) og naar den havde hørt ham, tvivlede han ikke om, at den vilde slutte sig til ham. Han vilde ifkun oplæse en Paragraf af en gammel Lov. („Vi byrder os ikke Noget om gamle Love! Vi vil selv raade for vore Penge! Forsvind!“) Da Borgmesteren alligevel vilde begynde at læse, raabtes der: „Socialisternes Marsch“. Hele Forsamlingen istemte Sangen med Kraft, og Hr. Larsen ansaa det da for rettest at forsvinde ud den Vej, han var kommen. „Stærkt trængt fra alle Sider og under Politiets Beskyttelse“ lykkedes det ham at slippe bort, medens de brave Cigarmagere forfattede Sengen. Borgmester Larsen vover sig saa vist ikke igen ind i Arbejderforamlinger, ti det Reberlag, han led hos Cigarmagerne, var vistnok „det gyfeligste, der nogensinde er beredt ham“. Cigarmagerne viste, at det er gaaet op for dem, at vore Modstandere maa behandles paa samme Maade, som de plejer at behandle os, naar de har Magten. Det vil tilvisse ikke vare længe, spænd de national-liberale Storborgere her i Byen bitterlig vil fortryde, at de har opmuntret deres Landsfæller i Provinserne til at slaa os af Marken med Spektakel og Skældsord. De skulde i Tide have husket paa, at vi er de Mange, og at de er de Faa. — Vi skal i Morgen nærmere belyse Retforholdet mellem Magistraten og Cigarmagerforeningen.

Murerne afholder Generalforsamling Lørdagen den 4de Maj Kl. 9 Formiddag. Da Generalforsamlingens Beslutninger navnlig i denne Tid jo maa være af særdeles stor Interesse for alle Medlemmer, antager vi, at det er næsten overskudigt at opfordre til livlig Deltagelse deri.

Endel Murerstere, efter Angivelse nogle og trediv, har givet efter. Vi maa dog henlede Opmærksomheden paa, at det i mange af disse Tilfælde synes som om der var nogen Underfundighed med i Spillet, og vi lægger derfor alle Murerne paa Hjertet ikke at tage Arbejde paa Bygninger, som er gaaet over fra gamle Mestre til nye.

Stomagernerne holdt i Mandags Aftes Generalforsamling. Formanden aabnede Mødet med at oplæse et Brev fra Murerne og et fra Stomagernerne i Horsens. Der forelagdes et Forslag om at udtage Penge af Sygefassen for at hjælpe de strikende Murerne, samt Stomagernerne i Horsens. Herimod optraadte Stomagernepæder og gjorde under Forsamlingens Løfter gældende, at Murerne var meget bedre stillede end Stomagernerne, hvorfor han ikke vilde give en Skilling. Stomager Madsen, Repræsentant for Sygefassen, mente at der ikke be-

høvedes at indvarles Generalforsamling, da Stomagernerne af deres egen Komme kunde støtte de Strikende. En Afstemning om hvorvidt Sygefassen burde yde Tilskud blev foretaget trods Dirigentens Protest, men faldt uheldigt ud, takket være Bestyrerens, Hr. Jagersstrøms Besværelser; hans Mening var, at Stomagernerne var uheldigt faldet af alle Jag, at der ikke kunde gøres Noget for at forbedre deres Stilling, og at de derfor heller ikke burde gøre Noget for andre. Derefter foretog Madsen en privat Indsamling til Fordel for Murerne hvorved der indkom 2 Rd. 4 Mk. 12 Skilling, og Gode for Stomagernerne i Horsens, hvorved der indkom 3 Rd.

Bings Fabrik. Sjelden har man den Gledede at kunne meddele, at en Arbejdsgiver viser sig human mod sine Arbejdere, og retter man sig saa engang efter de andre Pladens Straalerier, saa faar man snart at vide, hvilke Supper de er istand til at føge paa en Høllepinde. Saaledes fortalte vi forleden Dag, at Fabrikanten Bings og Svendal havde indbetalt deres Arbejdere, saavel med en almindelig Lønningsskjæbelse som ogsaa ved Gaver til Sygefassen etc. — Det er desværre kun Sandhed med Modifikation. Om trent halvhundrede af de daarlighst stillede Arbejdere, med en Arbejdsstid af fra Kl. 6 Morgen til 7 Aften, med Søn- og Helligdagsarbejde hele Aaret igennem og kun 2, skriver to, Fridage, (1ste Pinsedag og 1ste Juledag) har nu i lang Tid anmodet om en lille Forhøjelse i deres usle Løn — den er højt 5 Mk. om Dagen —; men der er stede blevet dem, at „Fabriken ikke kunde taale en saadan Meridgift.“ Heller ikke deres Sygefasse har faaet Noget, og de synes derfor at være blevet behandlede noget stedbørlig ved den sidste Lønningssforandring, omendistent deres Arbejde er det allerbedstbetalt, idet f. Eks. en Del af dem maa opholde sig i en Temperatur af indtil 70 Grader. Vi maa dog bemærke, at det ikke engang er dem alle, som kan tjene 5 Mk.; Glasrørpigerne har saaledes kun henimod 3 Rd. om Ugen.

Er det nu derfor end et Fremstribt, at en Del af Arbejderne har opnaaet en virkelig Forbedring, saa er vi paa den anden Side nødt til at erklære, at en saadan Indbetaling maa ikke kan saa nogen stor Betydning eller fortjene særligt at fremhæves før ogsaa de fleste stillede Arbejdere har faaet deres beskedne men berettigede Fordringer opfyldte.

Jernstøber W. F. Lunde, som vil være alle ældre Arbejdere velbekendt fra 1848, da han saa traftigt talte deres Sag, har udgivet en lille Bog om Arbejderforholdene, hvori han med Varne og Jæger tager Ordet for en bedre Alderdomsforjærgelse for den utjente Arbejder. Vi skal en af de første Dage nærmere komme tilbage til denne interessante Bjece. — Forfatteren har indbudt de københavnske Redaktører til i Eftermiddag Kl. 5 at debattere Sagen og fremsætte deres Indvendinger imod den.

Folkets Avis har igaar et Referat om Mestrenes Møde, om hvis Nødvendighed vi tvivlede, efter som der i samme Stykke saar en skammelig Bøgn, nemlig at Murerne for-gaves i Lørdags havde henvendt sig om Hjælp til Internationale. Det er heldigt for „Folkets Avis“ at den i Lighed med „Fædrelandet“, „Dagstelegrafen“ og andre værdige Blade, har opgivet at rette sine „Festtagelser“, ellers

vilde jo hvertandent Numer kun komme til at indeholde Nettlefer.

„Dagens Nyheder“ fortalte i Tirsdags, at det Interessentskab, som ønskede under Et at afstøbe Kommunalbestyrelsen Festsningsteranet, bestod af Berliner-Børsjobbere med Kammeraad Jonas som Agent. Jgaar opløste imidlertid Interessentskabets Forretningsfører, Overretsprøfikator Mundi, at det hverken bestod af Berlinerne, af Børsjobbere eller havde Kammeraad Jonas til Agent. — Alt dette indeholder nu ikke det mindste Overraskende, ti at se en Paastand i „Dagens Nyheder“ er nok for ethvert fornuftigt Mennefte til straks at forudsætte det sit Modsatte, men hvorledes Prøfikator Mundi har baaret sig ad for at faa Redaktionen til at optage en saadan Oplysning, det er i Sandhed ubegribeligt, da det er aldeles udenfor Sædbanen hos vore national-liberale Blade.

„Dagstelegrafen“ græder „salte Taarer“ i Anledning af at dens Importør Anton Caen er død. Der er vistnok Mange, som deler Bladets Sorg, især de som maatte levere Metallet til den bekendte store Ottava-Blade.

Fattigvæsenet. Fra 1ste Maj træder den forandrede Ordning af Fattigvæsenet i Kraft. Destoværet vil den væsentligste Forandring vise sig deri, at der nu er 12 rigtlønnede Fattigforstandere, istedetfor, at det tidligere var ulønnede Postere, hvis Byrder blev læstet over paa staaende Borgere. Naar nu endda kun denne Forandring maatte lede til, at den Fattige ikke længere blev behandlet med den Tølpæragtighed som tidligere, og som da undskyldtes med, at da det var ulønnede Postere, vilde Vedkommende helst være sig saaledes ab, at de snarest muligt kunde blive befrie for dem, men det vil destoværet vistnok være et forkængeligt Haab, ti skal man tro det gamle Ordspog, at „som Herren er, saa følger ham hans Svende“, og dømme efter den Behandling, Fattigvæsenet forøvrigt tildelede de Fattige, saa maa man snarere vente, at den først mulige Tølpæragtighed vil være den bedste Anbefaling i dens Dine til at lade Forstanderne blive i deres Poster. — Der er fremdeles ansat to Læger i hvert Distrikt, men der er ikke tale om, hvorvidt disse fremdeles kan gøre Fordring paa, at Mødrene skal møde med dødsdyge Børn i Konsultationslokalet, uden Hensyn til Bind og Bejr, eller om de fremdeles kan lade en anmeldt Patient henligge i 24 Timer før han beeres med et Besøg, selv om det er et Sygdomsanfald, som der er øjensynlig Fare ved at lade upaaagtet i saa lang en Tid.

Peder Madsens Gang. Med hvilken utrolig Energi at Kommunalbestyrelsen virker i den for hele Byens Sundhedsstilstand saa vigtige Sag om at løffe denne Gyde, det fremgaar bedst deraf, at den endelig er naaet hen til at opfordre Kaptejn Niise til at betrykte Kavtionen som skal stilles for Gennemførelsen af hans Plan til en Ombygning. Efter det ikke, vil den betragte Planen som opgivet og — altsaa staa paa samme Standpunkt som i de sidste tyve Aar!

Et daarligh Ministerium. Vor Konseilspræsident er, som bekendt „ikke rigtig raff“, Krigs- og Marineministeren ligner Marinen, han er daarligh; Indenrigsministeren har gjort et Fald, saa at han for Øjeblikket kun naar paa et Ben, og Justitsministeren